

Det bemærkes, at Advokatrådet og Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse har udtrykt betænkelighed ved at give regler om tvangslicens, idet man frygter, at retssikkerheden for mønsterretten herved svækkes unødigt. Såfremt reglerne opretholdes, ønsker man en nærmere bestemmelse af betingelserne for tvangslicens.

Ved fremsættelsen af lovforslaget har man dog ikke fundet tilstrækkelig anledning til at fratage kommissionsforslaget, bl. a. på grund af ønsket om ensartede nordiske love.

I den gældende mønsterlov findes der, som nævnt i bemærkningerne til § 26, ingen bestemmelse om licens eller tvangslicens.

I øvrigt henvises til betænkningen pag. 134 ff.

Kapitel V.

Registreringens ophør m. v.

Til § 31.

Bestemmelsen er i forhold til kommissionsforslagets § 31 ændret af redaktionelle grunde og af hensyn til nærmere overensstemmelse med formuleringen af patentlovens § 52.

Stk. 3 er dog ændret således i forhold til kommissionsforslaget, at kun den, der har en retlig interesse heri, kan rejse sag om ophævelse af en registrering. Af hensyn til problemet om, hvem der i givet fald kunne have en retlig interesse i at rejse sag på grundlag af bestemmelserne i § 4, nr. 1 og nr. 2, litra a, har man fundet det rigtigst at give registreringsmyndigheden en direkte hjemlet ret til at rejse sådanne sager, jfr. den lignende bestemmelse i varemærkelovens § 26.

Indholdet af bestemmelsen svarer i det væsentlige til den gældende mønsterlovs § 28.

Der henvises i øvrigt til betænkningen pag. 137 ff.

Til § 32.

Bestemmelsen giver regler om overførelse af mønsterretten til den bedre berettigede sagsøger. Tilsvarende bestemmelser findes ikke i den gældende lov.

Kommissionsforslagets § 32, stk. 2, er udgået, idet man har fundet det unødvendigt i selve lovteksten at fastslå, at der skal foretages ændring i registret i overensstemmelse med en endelig dom om retten til en mønsterregistrering. Bestemmelsen vil dog blive optaget i gennemførelsesforskrifterne.

I overensstemmelse med patentlovens § 53 er der i stk. 3 optaget en bestemmelse, som ikke findes i kommissionsforslagets § 32, og hvorefter rettligheder i henhold til stk. 2 kun kan overgå til andre

sammen med den virksomhed, hvori mønstret udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet, jfr. også bestemmelserne i nærværende forslags §§ 26-29 samt bemærkningerne ad § 6.

Der henvises i øvrigt til betænkningen pag. 140 ff.

Til § 33.

Efter § 11 i den gældende mønsterlov ophører mønsterbeskyttelsen ved beskyttelsesperiodens udløb, når en forfalden fornyelsesafgift ikke rettidig er indbetalt, og når anmelderen giver afkald på beskyttelsen.

Efter nærværende paragraf skal udsettelse af registreringen finde sted, hvis mønsterhaveren skriftlig over for registreringsmyndigheden giver afkald på mønsterretten. I forhold til kommissionsforslagets § 33 har man udeladt bestemmelsen om udsettelse ved endelig dom, jfr. ad § 32, stk. 2. Endvidere flyttes reglen om, at bekendtgørelse skal finde sted, til gennemførelsesforskrifterne.

Man har overvejet i lighed med de øvrige nordiske lande at foretage en tilføjelse i stk. 2 om, at mønstret ej heller kan udsettes, såfremt der er foretaget udlæg i mønsterretten, men efter at spørgsmålet har været drøftet med justitsministeriets lovkontor, har man afstået herfra, idet det forudsættes, at registreringsmyndigheden også uden et udtrykkeligt lovpåbud vil tage fornødent hensyn til meddelelser fra f. eks. fogedretter eller advokater om foretagelse af udlæg i retten til et registreret mønster, således at udsettelse af mønsterregistreringer ikke finder sted til skade for sådanne rettligheder.

Man har ikke fundet det nødvendigt at fastslå, at der også skal ske udsettelse ved periodens udløb, medmindre fornyelse er sket i overensstemmelse med reglerne i § 25.

Bestemmelsen er i øvrigt i forhold til kommissionsforslagets § 33 ændret af rent redaktionelle grunde og dermed bragt i overensstemmelse med formuleringen i patentlovens § 54.

Der henvises til betænkningen pag. 141 ff.

Kapitel VI.

Oplysningspligt.

Til § 34.

Bestemmelsen svarer med en redaktionel ændring til kommissionsforslagets § 39, jfr. i øvrigt nærmere betænkningen pag. 147 f.

En tilsvarende regel findes ikke i den gældende mønsterlov, men patentlovens § 56 har en sådan.